

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרֻשֵׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה י"ג תשרי ה'תשפ"ד - שְׁנַת הַקֵּהל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוּי

מִשֶׁה מְבָרַךְ אֶת הַשְּׁבֻטִים לִפְנֵי פְּטִירָתוֹ:

שְׁבֻט דָּן - דָּן יִשְׁכּוֹן בְּמִקּוֹם לַיַד הַגְּבוּל שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הוּא יִהְיֶה חֹזֵק מְאֹד וַיִּגַן עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׁבֻט נַפְתָּלִי - שְׂמַחִים בְּחֶלֶק שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁה' נֹתֵן לָהֶם, הֵם יִכְלוּ לְדוֹג הַרְבֵּה דָגִים בַּכְּנָרֶת שֶׁהִיא בְּנַחְלָתָם.

שְׁבֻט אֲשֶׁר - יִהְיוּ לָהֶם הַרְבֵּה בָּנִים, הֵם יִשְׁמְחוּ אֶת הַשְּׁבֻטִים הָאֲחֵרִים בְּגִלּוֹל שֶׁהֵם יַחְלִיפוּ אִתָּם שְׂמָנִים אוֹ פְרוֹת עֲבוּר תְּבוּאָה. בְּנוֹת אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה יָפוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וַיִּתְחַתְּנוּ עִם כְּהֵנִים גְּדוֹלִים. לְאֲשֶׁר יִהְיֶה הַרְבֵּה שְׂמֹן. בְּהָרִים שֶׁבְּנַחְלָתוֹ יִהְיֶה בְּרֻזַל וְהֵם יִגְנוּ עַל הַיְהוּדִים בְּגוֹבָה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

כַּעַת מִשֶׁה מְבָרַךְ אֶת כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

הַחֲיִלִּים שְׁלָכֶם חֲזָקִים וַיִּגְנוּ עַל גְּבוּלוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּבִטְחָה כְּמוֹ שְׁעָרֵי בְּרֻזַל. כָּל חַיִּיכֶם יִהְיוּ מְאֻשְׁרִים וְהַפְּרֻנְסָה שְׁלָכֶם תִּהְיֶה כְּמִדַּת עֲבוֹדַתְכֶם אֶת ה' מִיְּדֵי יוֹם. אִין כְּמוֹ ה', ה' יַעֲזֹר לָכֶם וַיִּגַן עֲלֵיכֶם.

תְּהִלִּים / יוֹם י"ג לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ס"ט - ע"א

בְּפָרֶק ע"א, אֶחָד מִפְּרָקֵי הַתְּהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם, יִשְׁנֵם אַרְבַּעָה נְגוּנִים! אֶת הַפָּרֶק הַזֶּה אֶמְרוּ הַחַל מִיּוֹם הַהֲלָדָת הַ70 שֶׁל הַרְבֵּי וְהַחֲסִידִים הֵיוּ כָּל כָּךְ נְלֵהָבִים וְשְׂמַחִים שֶׁחִבְרוּ הַרְבֵּה נְגוּנִים.

אֶחָד מֵהֶם הוּא עַל הַמְּלִים "כְּמוֹפֶת הַיִּתִּי לְרַבִּים וְאַתָּה מַחְסִי עֵז". דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר, הַיִּתִּי דְגָמָה - מוֹפֶת לְהַרְבֵּה אֲנָשִׁים, וְאַתָּה נֹתֵן לִי הַכֹּל. כְּשִׁיְהוּדִי מִתְנַהֵג בְּאִפְּן שֶׁהוּא דְגָמָה חֲזֵה לְאֲנָשִׁים אֲחֵרִים, ה' נֹתֵן לוֹ כַּחַ שֶׁתִּהְיֶה לוֹ הַצְּלָחָה.

תְּנִיָּא / אֲגֵרֶת הַקֶּדֶשׁ סִימָן כ"א (י"ג תשרי שנה פשוטה)

הַיּוֹם מִתְחִילִים אֲגֵרֶת חֲדָשָׁה. הַתּוֹכְלוּ לְנַחֵשׁ עַל מַה הִיא? נְכוּן, עַל נְתִינַת צְדָקָה.

במכתב הזה יש משהו חדש בנוגע לצדקה. עלינו לעשות זאת בזריזות, לא לדחות! זריזות היא דבר מיחד. חכמים אמרים שהעקדה, כשאברהם אבינו הלך להעלות את יצחק לקרבן, לא הייתה כה מיחדת בפני עצמה.

במהלך הדורות הבאים יהודים רבים מסרו את נפשם על קדוש ה' ועל כך זה ה' לא דבר אתם כמו שדבר אל ועל אברהם אבינו. מה שכל כך מיחד באברהם אבינו זאת העבדה שקיים זאת **בזריזות**. לומדים מִכֵּן על חשיבות הזריזות בקיום המצוות שלנו. במיוחד כדאי להזדרז לתת צדקה, לצדקה יש כח מאד חזק לשמור על מי שנותן מכל מיני דברים לא טובים. כְּדֵי שֶׁרַק דְּבָרִים טוֹבִים יִקְרוּ לָנוּ מִדֵּי יוֹם.

בראש השנה, ה' קובע מה יהיה עם היהודי במשך השנה. אבל אז, מדי יום, ה' מחליט מה יקרה באותו יום בהתאם להנהגתו של אותו אדם והאם לתת לו את הברכות שהבטחו לו. לכן כדאי כל יום מחדש להרויח את הברכות האלו על ידי נתינת צדקה מתוך זריזות.

היום יום / י"ג תשרי

היום הוא יום ההולאה של הרבי המהר"ש. הוא נפטר לפני כ-130 שנה והאהל שלו בעירה ליובאוויטש. עוד מספר ימים נלמד אגרת חדשה מתוך אגרת הקדש - סימן כ"ב. ההתחלה והסוף של האגרת הזו אינם נמצאים בתנאי. (נתן לראות את האגרת במלאה ב"התמים").

ספר המצוות / מצות עשה ס"ג, לא תעשה קמ"ו, עשה ס"ד.

היום לומדים שלוש מצוות מתוך סדרה חדשה של הלכות על הקרבנות. **מצוות עשה ס"ג** - המצוה הראשונה היא על קרבן עולה - יש להקפיד על ההלכות הנוגעות לסוג הזה של הקרבן. **מצות לא תעשה קמ"ו** - אסור לאכול שום חלק מקרבן עולה. בלו עולה, מוקרב לה' ונשרף על גבי המזבח. **מצות עשה ס"ד** - כאשר מקריבים קרבן חטאת - קרבן המוקרב על עברה. צריך לקיים את ההלכות הנוגעות להקרבת הקרבן באופן הנכון.

רמב"ם / הלכות מעשה הקרבנות פרקים א', ב', ג'

היום מתחילים ללמד איך להקריב קרבנות. **פרק א'** - לומדים כללים הנוגעים לקרבנות. אלו בהמות מתר להקריב, אלו קרבנות מובאים על ידי אנשים פרטיים ואלו עבור כל עם ישראל. **פרק ב'** - הרמב"ם מלמד על נסכים (יין) ומנחה (סלת ושמן) שהיו מובאים יחד עם כל קרבן. לומדים כמה הביאו עם כל סוג של קרבן. בספר יחזקאל הנביא אומר את הכמויות השונות. הרמב"ם אומר שהם מיעדות רק לקרבנות מיחדים אותם נקריב בעת חנכת המזבח בבית המקדש השלישי כאשר משיח יבוא.

פּרָק ג' - הפּרָק הַזֶּה מְלַמֵּד עַל אֲנָשִׁים הַמְקַרְיָבִים קֶרֶבָן יַחַד, וְעַל קִיּוֹם הַמִּצְוָה בְּשִׂמְחָה. לְסַמֵּךְ אֶת הַיְדֻיִם עַל רֹאשׁ הַקֶּרֶבָן וְלְהַתְנַדֵּוֹת בְּפָנֵי ה' עַל הַדְּבָרִים הֵלֵא נְכוּנִים שְׁעָשׂוּ. מִי שְׁמַבִּיא קֶרֶבָן שְׁלָמִים לֹא מִתְנַדֵּה, אֲלָא רַק מוֹדֵה לָהּ.

דַּרְכֵי הַחֲסִידוֹת / תַּאֲרִיךְ חֲסִידֵי - הַלּוּלַת הַמַּהֲר"ש

הַיּוֹם הוּא יוֹם הַהַלּוּלָא שֶׁל הַרְבֵּי הַמַּהֲר"ש.

לְפָנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי הַמַּהֲר"ש, הוּא בְּקֵשׁ שְׂיָבִיאוּ לוֹ שְׁעוֹן. הַרְבֵּי הַמַּהֲר"ש הֵנִיחַ נוֹצָה בְּמִקּוֹם מְסוּיִים בְּשְׁעוֹן כְּדֵי שֶׁהַשְׁעוֹן לֹא יִמְשִׁיךְ בְּפַעֲלָתוֹ לְאַחַר הַשְּׁעָה הַמְסוּיִימַת. זֹה הִיְתָה הַדְּקָה שֶׁבָּהּ הַסְּתַלְקַת מִהָעוֹלָם.

לְכָל רַבֵּי הָיָה מְשֻׁהוּ מִיַּחַד שֶׁכָּל חֲסִיד יָכוֹל לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ.

הַרְבֵּי אוֹמַר לָנוּ שׁוֹב וְשׁוֹב שֶׁחֲסִידִים צָרִיכִים לְלַמֵּד מִהַרְבֵּי הַמַּהֲר"ש לְהַתְנַהֵּג בְּאַפָּן שֶׁל "לְכַתְּחֻלָּה אַרְיֵבֶעֶר". הַרְבֵּי הַמַּהֲר"ש נָהֵג לוֹמַר, שְׂאֵם כָּל הָעוֹלָם חוֹשֵׁב שְׂאֵם לֹא הוֹלֵךְ מִלְּמַטָּה, אֲזַי מְנַסִּים מִלְּמַעְלָה, אֲבָל אֲנִי (הַמַּהֲר"ש) אוֹמֵר, לְכַתְּחֻלָּה מִלְּמַעְלָה.

הַכּוֹנֵה הִיא שְׁבַע עוֹלָם אֲמָרִים שְׂאֵם מְשֻׁהוּ מִפְּרִיעַ לָךְ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, עֲלִיד לְנִסּוֹת לְמִצְוֵי דַּרְכֵי אַחֲרוֹת אֵיךְ לְבַצֵּעַ זֹאת, אֲבָל הַרְבֵּי הַמַּהֲר"ש אוֹמֵר, רַק תַּעֲשֶׂה אֶת מֵה שְׂאֵתָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת, וְלֹא לְחַשֵּׁב עַל הַדְּבָרִים הַמְּפָרִיעִים בְּכָלֵל.

יְשָׁנִים סְפוּרִים רַבִּים עַל הַרְבֵּי הַמַּהֲר"ש שֶׁהֵם מוֹפְתִים וְשִׂמְיָמִים. הוּא עָשָׂה דְּבָרִים בְּאַפָּן נָסִי, כְּדֵי שֶׁהַכָּל יִהְיֶה בְּאַפָּן הַנְּכוּן וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יִפְרִיעַ לוֹ.

גַּם אֲנַחְנוּ, צָרִיכִים לְהַחֲלִיט לְקַיֵּם מִצְוֹת וְלַעֲשׂוֹת מְבַצְעִים וְלֹא לְחַשֵּׁשׁ מִהַבְּעִיּוֹת שִׂיּוּצוֹ בְּדַרְכֵינוּ בְּמַהֲלֵךְ הַדְּרָךְ. כְּשֶׁאֲנוּ מְקִימִים אֶת רְצוֹן ה', בּוֹדְאֵי נוֹכַח לְדַלֵּג עַל כָּל הַמְּכַשׁוּלִים וְלִלְכֹת מִלְּכַתְּחֻלָּה אַרְיֵבֶעֶר!

גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ / שַׁבַּת

מְקַדֵּשׁ לְעֵלּוּי גִשְׁמַת סְבַתְנוּ הָאֵהוּבָה מְרִים צִימְעַל בַּת הַרְב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִידְמָן

הַיְמִיִּם לְפָנֵי שַׁבַּת הֵם הַכְּנָה לְשַׁבַּת, וְהַזְהָר כּוֹתֵב שֶׁהַשַּׁבַּת מְבָרְכַת אֶת כָּל יְמֵוֹת הַשַּׁבּוּעַ.

בְּאֲשֶׁר מִתְכוּוֹנִים לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת כְּרָאוּי, קִדְשַׁת הַשַּׁבַּת עוֹזֶרֶת בְּעִבּוּדָה בְּכָל יְמֵוֹת הַשַּׁבּוּעַ:

זוֹכְרִים שֶׁהַגִּשְׁמִיּוֹת קִיַּמְתָּ בְּעוֹלָם רַק כְּדֵי לְעֲזוֹר לַיהוּדִים לְהַתְנַהֵּג כְּפִי שֶׁה' רוֹצֵה. אֲפָשָׁר לְמִצְוֵי אֶת ה' בְּכָל הָעֲנִינִים הַגִּשְׁמִיִּים.

הַגְּלוּת הִיא כְּמוֹ יְמֵוֹת הַשַּׁבּוּעַ וְהַגְּאֻלָּה הִיא שַׁבַּת.

זְמַן הַגְּאֻלָּה יִהְיֶה כְּמוֹ שַׁבַּת אַחַת אַרוּכָה, וּבְעֶצֶם בְּכָל שַׁבַּת אֲפָשָׁר לְטַעַם מַעִין הַגְּאֻלָּה. בְּאֲשֶׁר שׁוֹמְרִים שַׁבַּת כְּרָאוּי, אֲפָשָׁר לְקַחַת חַיּוֹת מִהַגְּאֻלָּה לְהַבִּיא אוֹתָהּ לְשִׂאֵר יְמֵוֹת הַשַּׁבּוּעַ.

(רְאֵה סֵפֶר הַשִּׁיחוֹת הַת' שִׁמ"ט, ה'תַּנְש"א)